

Det næste Affnit, vi komme til, handler om Hærens Undervisningsanstalter. Der foreslaar Flertallet at gjenindsætte i Loven Bestemmelserne om Clefskolen, som ere bragte ud af den i det andet Thing. Det er ganske vist, at Clefskolen i Loven af 6te Juli 1867 blev betegnet som midlertidig; men Erfaringen har vist, at det er en nødvendig Skole for at skaffe Hæren den fornødne Tilgang af vel uddannede Underofficerer, og naar man i de forløbne Aar har havt Anledning til at være noget mindre tilfreds med Clefskolens Virksomhed, saa er det væsentlig begrundet i, at Clefskolen istedetfor at holde sig til sin oprindelige Bestemmelse: at uddanne unge Mennesker til Underofficerer, har set sine Elever for en stor Del søge paa Officersskolen for at blive faste Officerer. Naar vi foreslaa Clefskolen sat ind igjen, er det i Forbindelse med paa andre Steder truene Bestemmelser, som ville bevirke, at Clefskolen udelukkende kommer til at virke for sit oprindelige Formaal: Uddannelsen af unge Mennesker til Underofficerer. — Til § 50 af Folkethingets Forslag have vi ikke fundet os foranlediget til at stille noget Endringsforslag. Vi tro, at de Bestemmelser, som ere truene i den, naar der staaar, at de øvrige Betingelser for Afdgangen fastsættes af Krigsministeren, vil bevirke en bedre Tilgang til Officersskolen end den, der af og til har fundet Sted i den forløbne Tid. Derimod foreslaa vi, at § 51 skal affattes noget anderledes, saaledes at der sker en Tilføjelse. Trede Medlemmer ville se, at ved Endringsforslag Nr. 50 til § 70 have vi søgt at gjøre det obligatorisk for Artilleri- og Ingenieurofficerer at gjenne-gaa Officersskolens ældste Afdeling, naar det er deres Ønske at bringe det videre end til Premierlieutenant i Artilleriet, og naar en saadan Bestemmelse bliver optagen i § 70, vil det være rigtigt i § 51 udtrykkelig at betegne Skolen som bestemt for Artilleri- og Ingenieur- samt for Generalstabs-elever. Ligeledes have vi foreslaaet, at Parigheden af Officersskolens ældste Klasse skal forlænges med  $\frac{1}{2}$  Aar, saaledes at Undervisningstiden bliver omtrent  $2\frac{1}{2}$  Aar istedetfor, som af Folkethinget vedtaget, kun 2 Aar. Allerede  $2\frac{1}{2}$  Aar ere vistnok en temmelig knap beregnet Tid, naar Artilleri- og Ingenieurofficerer skulle bringe det til nogen Fuldkommenhed i de Fag, som blive foredragte i Officersskolens ældste Klasse; men naar man ikke vil henlægge endel af Undervisningen, som ellers høver hjemme i ældste Klasse, saaledes som nu for endel er Tilfældet i næstnyngste Klasse, til yngste Klasse, saa kan man under ingen Bilkaar sætte Undervisningstiden kortere end til  $2\frac{1}{2}$  Aar, og det er rigtigt — som det er udtalt i Betænkningen — ikke at forøge Undervisningsstoffet i den yngste Klasse for de Officerer, som ville gaa til Rykteriet eller Jobfolket, udo- over, hvad der er nødvendigt for dem, og navnlig vilde det være forkasteligt at belejre dem med en Un-

dervisning, som dog ikke kan føres til en fuldstændig normal Afslutning, og som saaledes spilder deres Tid, uden at bringe dem nogen væsentlig Fordel. — Endringsforslag Nr. 54 til § 76 ser tilsyneladende meget uskyldigt ud, idet det blot er et „eller“, der foreslaas ombyttet med et „og“. I Paragrafen hedder det: „Til at forrette Tjeneste ved Generalstaben beordres Premierlieutenant af Baabnene, der have gjort idetmindste 3 Aars Premierlieutenantstjeneste i deres Baaben, fortrinsvis saadanne, som have gjenne-gaaet Officersskolens ældste Klasse eller ere blevne uddannede ved idetmindste et af de Baaben, til hvilke de ikke selv høre“. Det er forekommet Flertallet, at dette, at sætte denne Uddannelse ved et andet Baaben lig med at gjenne-gaa Officersskolens ældste Klasse, var at sætte det noget for høit, og vi have derfor ikke havt nogen Betænkelighed ved at foreslaa dette „eller“ ombyttet med et „og“. Det ligger jo ingen Hindringer veien for Krigsbestyrelsen for at tage dygtige Officerer fra Baabnene ind i Generalstaben, da det kun hedder i Paragrafen, at man fortrin-svis vil tage saadanne. — Paragraferne om Forfremmelse i Generalstaben maa omredigeres som en Følge af, hvad der tidligere er foreslaaet om, at der kommer Oberstlieutenanten ind. Den nye Paragraf, vi have indsat i Hovedændringsforlaget, er tidligere vedtaget af Landsthinget og stemmer i alt Væsentligt med Regeringsforlaget. — Det næste Affnit, vi komme til, handler om Forfremmelseslisterne. Flertallet har ikke kunnet finde sig tilfredsstillt med den Affattelse, som §§ 81, 82 og 83, navnlig de sidste, have faaet i det andet Thing. Vi skulde helst have set, at der slet ikke havde staaet nogen Bestemmelse om Forfremmelseslisterne i selve Lovforlaget; men naar man sætter Pris paa, at saadanne Bestemmelser, som jo findes i Loven af 1867, ogsaa skulle findes i den nærværende Lov, kunne vi gaa med dertil, naar disse Bestemmelser blive affattede saaledes, at de skaffe det fornødne Materiale tilveie for dem, der skulle indstille til Posterne, men saa forøvrigt lade dem ved Besættelse eller Forslag til Besættelse komme til at bære deres Ansvar og navnlig Krigsministeren det fulde konstitutionelle Ansvar, saa at han ikke kan skyde sig ind under, at han har været bunden ved Indstillinger fra Forfremmelsesraadet eller Lignende. — Der er til § 119 foreslaaet en vistnok aldeles nødvendig Forøgelse af Sundheds-troppernes Besalingsmand med 5 Sergenter. Disse 5 Sergenter findes baade i Regeringens og Landsthingets Forslag.

Det næste Affnit, vi komme til, handler om Hærens Hæstehold. Der er under Litra A om Officerernes Hæsteheste foreslaaet af den høitærede Krigsminister for Enkeltes Vedkommende en noget rundeligere Forsyning med Heste og for de Øvriges Vedkommende, som ikke tidligere have været tillagte Heste, at de skulle have Heste nu. Skjøndt Ud-